

Arrest

nr. 290 660 van 20 juni 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 10 januari 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 9 december 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13*quinquies*).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 juli 2018 diende verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 1 april 2019 weigerde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker.

Op 2 augustus 2021 diende verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd onontvankelijk verklaard op 21 oktober 2021. Het beroep tegen deze beslissing werd verworpen bij arrest met nummer 283 625 van 19 januari 2023.

Op 9 december 2021 werd ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies) afgegeven. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - VERZOEKER OM INTERNATIONALE BESCHERMING

In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer,

[...]

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 21/10/2021 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5°

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid. 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is in het bezit van een geldig paspoort, zonder geldig visum.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1 De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

In uitvoering van artikel 74/14, § 3, eerste lid. 6°, kan er worden afgeweken van de termijn bepaald in artikel 74/14. § 1, indien het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land niet-ontvankelijk werd verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°. Inderdaad, aangezien betrokkene al op 24/07/2018 internationale bescherming heeft aangevraagd en door de beslissing van niet-ontvankelijkheid van het CG VS blijkt dat er geen nieuwe elementen zijn, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 6 (zes) dagen.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 6 (zes) dagen."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

"Verzoeker meent de volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing.

a) Schending van artikel 3 EVRM, schending van de hoorplicht, de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht zoals vervat in artt. 2-3 Wet Uitdrukkelijke Motivering Bestuurshandelingen

Volledig ten onrechte nam de Dienst Vreemdelingenzaken de bestreden beslissing.

Verzoeker is naar Europa gevlucht omdat hij nergens terecht kan in Vietnam.

Zijn situatie komt overeen met informatie waar verzoeker over beschikt in Vietnam.

Uit informatie waar verzoeker over beschikt omtrent levensomstandigheden in Vietnam, blijkt als volgt: 'The poor faces a widening gap in terms of access to upper secondary education and improved water and sanitation. Nine million Vietnamese people are still living in extreme poverty, according to a World Bank report released on Thursday which calls for more alleviation efforts despite the success so far., Vietnam's poverty rate fell by almost 4 percentage points since 2014, to 9.8 percent in 2016, but the problem is far from solved, especially among ethnic groups, the report said. Ethnic minorities, many of them living in mountainous areas, account for 72 percent of Vietnam's poor, it said. The poor also faces a widening gap in terms of access to upper secondary education and improved water and sanitation, the report said. Education in Vietnam thus remains to be a key area in combating poverty, the report said, suggesting that the government improve education opportunities for children from all backgrounds to give them equal chance to succeed. '

<https://e.vnexpress.net/news/news/9-million-vietnamese-people-still-living-in-extremepoverty-report-3733087.html>

Dit maakt dat verzoeker, die geen enkele steun heeft van zijn familieleden in Vietnam, nergens terecht kan en dan ook in extreme armoede dreigt terecht te komen.

Steeds meer mensen hebben geen toegang tot water en sanitaire voorzieningen. Verzoeker heeft geen familie in Vietnam die hem kan helpen.

Uit vaststaande rechtspraak volgt dat de verwerende partij verzoeker dient te horen alvorens een voor hem nadelige beslissing te nemen (HvJ 11-12-2014, Boudjlida, C-249/13; HvJ 18-12-2008, Sopropé, C-349/07; HvJ C-32/95, Commissie/Lisrestal; en Mediocurso/Commissie; RvS nr. 146.472, 23 juni 2005; RvS 126.220, 9 december 2003)

Daarnaast dient benadrukt te worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken, wat betreft de bestreden beslissing, zich baseert op artikel 74/14 §3, eerste lid 6° van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, doch, aangezien de minister niet verplicht is om deze beslissing te nemen (Artikel 74/14 §3 van bovengenoemde Wet bepaalt: " Er kan worden afgeweken van de termijn bepaald in § 1 indien..." (eigen onderlijning)), motiveert de verwerende partij geenszins waarom deze beslissing in casu genomen werd.

Dat de motivering van de beslissing minstens niet correct is gebeurd.

Dat deze motivering een wezenlijk onderdeel uitmaakt van de beslissing, zodat de beslissing dan ook geen enkel antwoord geeft op de wezenlijke problematiek van verzoeker.

De beslissing maakt dan ook een wezenlijke inbreuk uit op artikel 3 EVRM. de hoorplicht, de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht, zoals vervat in artt. 2-3 Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen van 1991.

Het dient dan ook benadrukt te worden dat deze beslissing als nietig dient beschouwd te worden en dient vernietigd te worden.

Er werd door de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissing zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

3.2. Wat betreft de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de juridische en feitelijke overwegingen die eraan ten grondslag liggen er duidelijk in worden vermeld. Daarnaast geeft verzoeker er blijk van deze motieven te kennen nu hij deze motieven zelf bespreekt in de uiteenzetting van het middel en deze tracht te weerleggen. Er is dan ook voldaan aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht.

3.3. In een volgend middelonderdeel voert verzoeker aan dat hij geen steun heeft van familieleden in Vietnam, nergens terecht kan en derhalve in armoede dreigt terecht te komen. Hij wijst erop dat steeds meer mensen geen toegang hebben tot water en sanitaire voorzieningen. De bestreden beslissing is volgens verzoeker dan ook in strijd met artikel 3 van het EVRM.

Om een schending van artikel 3 van het EVRM aannemelijk te maken, dient verzoeker aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in zijn land van herkomst een ernstig reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of een mensonterende behandeling. Hij moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs en concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een eenvoudige bewering of een gestaafde vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk te maken op artikel 3 van het EVRM (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 24 juli 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Op 1 april 2019 weigerde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker. Op 2 augustus 2021 diende verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd onontvankelijk verklaard op 21 oktober 2021. Het beroep tegen deze beslissing werd verworpen bij arrest met nummer 283 625 van 19 januari 2023.

De Raad dient op te merken dat, in het kader van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming, er reeds een onderzoek werd uitgevoerd in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, die overeenstemmen met artikel 3 van het EVRM. De elementen die verzoeker aanvoert werden reeds onderzocht tijdens voormelde procedures, waaruit is gebleken dat er geen reden is om aan verzoeker internationale bescherming of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In het kader van het onderhavig verzoek voert verzoeker geen nieuwe concrete elementen aan waaruit kan blijken dat hij een risico loopt op een schending van artikel 3 van het EVRM.

3.4. Waar verzoeker aanvoert dat hij niet werd gehoord voor het nemen van de bestreden beslissing dient de Raad erop te wijzen dat volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie een schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, naar Unierecht pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit kan leiden, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 10 september 2013, C-383/13 *PPU, M.G. e.a.*, § 38, met verwijzing naar de arresten van 14 februari 1990, *Frankrijk/Commissie*, C 301/87, Jurispr. blz. I 307, § 31; 5 oktober 2000, *Duitsland/Commissie*, C 288/96, Jurispr. blz. I 8237, § 101; 1 oktober 2009, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Raad*, C 141/08 P, Jurispr. blz. I 9147, § 94, en 6 september 2012, *Storck/BHIM*, C 96/11 P, § 80). Hieruit volgt dat niet elke onregelmatigheid bij de uitoefening van het hoorrecht tijdens een administratieve procedure een schending van het hoorrecht oplevert. Voorts is niet elk verzuim om het hoorrecht te eerbiedigen zodanig dat dit stelselmatig tot de onrechtmatigheid van het genomen besluit leidt (HvJ 10 september 2013, C-383/13 *PPU, M.G. e.a.*, § 39).

Zoals reeds is gebleken zijn de elementen die verzoeker aanvoert in het kader van artikel 3 van het EVRM niet van die aard dat zij een ander licht hadden kunnen werpen op zijn situatie. Derhalve blijkt niet dat verweerder tot een andere beslissing zou zijn gekomen indien verzoeker gehoord zou zijn. Een schending van het hoorrecht of van de rechten van verdediging wordt niet aannemelijk gemaakt.

3.5. Wat betreft de deelbeslissing om verzoeker een termijn voor vrijwillig vertrek van zes dagen toe te laten, vindt de bestreden beslissing hier steun in artikel 74/14, § 3, eerste lid, 6°, van de vreemdelingenwet. Deze bepaling voorziet dat er afgeweken kan worden van de termijn bepaald in artikel 74/14, § 1, van de vreemdelingenwet indien het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land onontvankelijk werd verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, van de vreemdelingenwet, namelijk indien er bij een volgend verzoek geen nieuwe elementen of

bevindingen worden voorgelegd. Er dient te worden herhaald dat verzoekers verzoek om internationale bescherming van 2 augustus 2021 onontvankelijk werd verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of bevindingen heeft voorgelegd overeenkomstig artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet. In tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te betogen kan er aldus wel degelijk afgeweken worden van de termijnen zoals voorzien in artikel 74/14, § 1, van de vreemdelingenwet. Een schending van de voormelde bepaling wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is niet gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT